

برخی از این احتلال‌ها انتقام از این احساس است که این احساس نیز را می‌گیرند. این احتلال‌ها را می‌توان در دو دسته کلی تقسیم کرد: احتلال انسانی و احتلال غیر انسانی. احتلال انسانی می‌تواند این احساس را در افراد باعث شود که این احساس را در افراد دیگر نداشته باشند. این احتلال انسانی می‌تواند این احساس را در افراد باعث شود که این احساس را در افراد دیگر نداشته باشند. این احتلال انسانی می‌تواند این احساس را در افراد باعث شود که این احساس را در افراد دیگر نداشته باشند.

بررسی میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی و اثر آن بر کارآمدی تحصیلی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی*

محترم نعمت‌طاوسی

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب

چکیده

پژوهش حاضر، به بررسی و تعیین میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی و تأثیر این گونه اختلال‌ها بر کارآمدی تحصیلی اختصاص یافته است. بدین منظور، نمونه‌ای مشتمل بر ۴۰۲ دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب در حد دوره کارشناسی به گونه تصادفی انتخاب و براساس نتست اضطراب عمومی «کتل»، مقیاس اضطراب «شیهان» و فهرست رگه - حالت اضطراب «اسپیلبرگ» ارزشیابی شده‌اند.

سطح اضطراب عمومی (متغیر مستقل)، کارآمدی تحصیلی (متغیر وابسته) و جنس و دانشکده (متغیرهای تعدیل‌کننده)، متغیرهای این پژوهش را تشکیل

* مقاله حاضر، از طرح پژوهشی «بررسی میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی و اثر آن بر کارآمدی تحصیلی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی» که در دفتر طرح مطالعات و تحقیقات روان‌شناسی و علوم تربیتی معاونت پژوهشی و برنامه‌ریزی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب به‌اجرا درآمده، استخراج شده است.

می‌دهند. افزون بر تعیین میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی در سطح توصیفی، نتایج تحلیلی حاصل از اجرای طرح‌های آزمایشی (تحلیل واریانس دو عاملی، تحلیل واریانس یک طرفه) نشان داده‌اند که تفاوت‌های معناداری در سطح جنس و دانشکده وجود دارد و پاره‌ای از سطوح اضطرابی بر میزان کارآمدی تحصیلی مؤثر است.

۱. گستره مسئله

۱.۱. مقدمه

اضطراب، به منزله بخشی از زندگی هر انسان، یکی از مؤلفه‌های ساختار شخصیت او را تشکیل می‌دهد و از این زاویه است که می‌توان آن را بهنجار دانست. اضطراب در حدی اعتدال‌آمیز، به عنوان پاسخی سازش‌یافته تلقی می‌شود؛ چه، تأثیر مثبتی بر فرایند تحول دارد. اضطراب در این حد، به مثابه شیوه‌های سازش^۱ با محیط طبیعی، این فرصت را برای فرد فراهم می‌آورد تا مکانیزم‌های سازشی خود را برای مواجهه با منابع تنبیگی^۲ زا و اضطراب آور گسترش دهد. به عبارت دیگر، می‌توان گفت که اضطراب در پاره‌ای از موقع، نقش برانگیزاننده فرایندهای عقلی را ایفا می‌کند؛ سازندگی و خلاقیت را در فرد ایجاد می‌کند؛ امکان تجسم موقعيت‌ها و سلطه بر آنها را فراهم می‌آورد و یا آنکه فرد را بر می‌انگیزد تا به‌طوری جدی با مسئولیت مهمی مانند آماده‌شدن برای یک امتحان یا پذیرفتن یک وظیفه اجتماعی مواجه شود (دادستان، ۱۳۷۶).

اما اگرچه حدی از اضطراب می‌تواند سازنده و مفید باشد، این حالت ممکن است جنبه مزمن و مداوم بیايد که در این صورت نمی‌توان آن را یک پاسخ سازش‌یافته دانست.

اضطراب مرضی با یک حالت استیصال^۱ یا درماندگی^۲ عمیق و یک احساس تنفس گسترده همراه است که اگر به گونه‌ای مزمن و شدید تداوم یابد، می‌تواند طیف وسیع اختلال‌های اضطرابی را که از اختلال‌های شناختی و بدنی تا ترس‌های غیرموجه و حشمتزدگی‌ها گسترده‌اند، به وجود آورد (همان منبع).

از این دیدگاه، اضطراب یک حالت نگرانی، برانگیختگی و ناراحتی در عین حال روانی و بدنی است که بر اثر ترسی مبهم، احساس نامتنی و تیره‌روزی قریب الوقوع در فرد آدمی به وجود می‌آید و مانند هر حالت هیجانی دیگر، یک مؤلفه روانی و یک مؤلفه بدنی دارد که می‌توان تظاهرات بالینی آن را در سطوح مختلف رفتاری، بدنی، ارتباطی و شناختی متمایز ساخت:

تجلي اضطراب در سطح رفتاری به صورت خشم، پرخاشگری، ناتوانی در مهار حرکتی که بر اساس بی‌نظمی حرکات، لرزش و جز آن مشاهده شدنی است، توصیف می‌شود. افزون بر این، در سطح رفتارهای اجتماعی نیز می‌توان پرحرفی یا سکوت مفرط، تشویق و ییم از مردم و ترس از دستدادن مهار خود در موقعیت‌های اجتماعی را به منزله شیوهٔ بیان اضطراب در سطح رفتاری دانست.

نشانه‌های اضطراب در سطح بدنی از یکسو بر اساس شاخص‌های فیزیولوژیکی مانند تغییر ضربان قلب، افزایش فشار خون، بحران‌های تنفسی، افزایش قابل ملاحظهٔ ضربان نبض، خشک شدن دهان، پریدگی رنگ، تهوع، استفراغ، افزایش فعالیت مثانه و از سوی دیگر به حسب تظاهرات جسمانی چون سردرد، دلدرد یا اختلال‌های هاضمه، روان - بی‌اشتهاایی^۳، اختلال‌های خواب و جز آن مشخص می‌شوند.

بیان اضطراب در سطح ارتباطی در چهار چوب نشانه‌های هیجانی که بر رفتار فرد تأثیر می‌گذارند، توصیف شدنی است. نشانه‌های هیجانی اضطراب می‌تواند به صورت ترس،

1. Destress

2. Helplessness

3. Anorexia

نایمینی، نومیدی، احساس مرگ قریب الوقوع^۱، ناتوانی در یافتن معنای زندگی^۲، احساس خشم، گناه، غم و غیره مشاهده شود.

تظاهرات اضطراب در سطح شناختی را باید با درنظر گرفتن سطح اضطراب مشخص ساخت. بر عکس اضطراب خفیف که در قالب افزایش هشیاری و توانایی حل مسئله تجلی می‌یابد، اضطراب شدید به اختلال در توانایی تمرکز و قدرت حافظه، تحریف ادراک و محدود کردن قلمرو آن، از دست دادن جزئیات، تقلیل مهارت‌های حل مسئله، زوال تفکر منطقی^۳ و جز آن منجر می‌شود (کارسن^۴ و آرنولد^۵. ۱۹۹۶).

۱-۲. بیان مسئله، هدف‌ها و سؤال‌های تحقیق

با توجه به آنچه به طور مختصر اشاره شد، باید گفت اگر اضطراب در حد اعتدال فرد را دربرابر خطر هشیار می‌سازد و نبود آن ممکن است مشکلات و خطرات قابل ملاحظه‌ای در پی داشته باشد، بی‌شک فراتر رفتن اضطراب از حد آستانه‌ای، تأثیری مخرب دارد. اضطراب مرضی متبع شکست، درمان‌گی و سازش نایافغکی است که می‌تواند فرد را از بخش عمده‌ای از امکاناتش محروم سازد؛ برای مثال، نتایج تحقیقات متعددی که در زمینه تأثیر اضطراب بر توانمندی‌های تحصیلی انجام داده‌اند، نشان داده است که افزایش اضطراب ممکن است کنش‌وری عقلی بهنجار را موقتاً دچار اختلال سازد، توانایی تمرکز و قدرت حافظه را مختل کند و در تیجه به هنگام امتحان، کارآمدی تحصیلی را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش دهد (دادستان، ۱۳۷۴؛ سازاسون^۶ و پالولا^۷. ۱۹۶۱؛ وابن^۸. ۱۹۷۱؛ موریس^۹ و فالمر^{۱۰}. ۱۹۷۶؛ دفن‌باخر^{۱۱}. ۱۹۷۸، کاوینگتن^{۱۲}. ۱۹۸۳؛ کیویمکی^{۱۳}. ۱۹۹۵).

1. Impending doom

2. Inability to find meaning in life

3. Deteriorated logical thinking

4. Carson, V. B.

5. Arnold, E. N.

6. Sarason, I. G.

7. Palola, E. G.

8. Wine, J.

9. Morris, L. W.

10. Fulmer, R. S.

11. Deffenbacher, J. L.

12. Covington, M. V.

13. Kivimäki, M.

باتوجه به اهمیت اضطراب و تجلیات ویرانگر آن در دو سطح همبسته روانی و بدنی و نیز میزان شیوع گسترده آن در سطح کل جمعیت، مسئله اصلی تحقیق حاضر تعیین میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی در دانشجویان است؛ و مسئله‌ای که بعد از آن بررسی می‌شود، یافتن روابطی است که از طریق آنها تأثیر احتمالی اختلال‌های اضطرابی بر بازدۀ تحصیلی دانشجویان مشخص می‌شود.

دستیابی به اهداف زیر، در چهار چوب این پژوهش فرار می‌گیرد:

الف - بررسی و تعیین میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب،

ب - بررسی رابطه بین اضطراب و کارآمدی تحصیلی،

ج - ارائه رهنمودهای لازم در زمینه مقابله با شیوع اختلال‌های اضطرابی در سطح دانشجویان با توجه به یافته‌های پژوهش.

با عنایت به هدف‌های ذکر شده، سؤال‌های اصلی تحقیق به گونه‌ای که دربی می‌آیند،

تدوین شده‌اند:

۱. میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی در چه سطحی است؟

۲. آیا میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی بر حسب گرایش‌های تحصیلی مختلف متفاوت است؟

۳. آیا میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی بر حسب جنس متفاوت است؟

۴. آیا اضطراب در میزان کارآمدی تحصیلی مؤثر است؟

۱-۲. فرضیه‌ها

از آنجا که در قلمرو موضوع مورد بررسی، پژوهش‌های مدونی جهت پاسخگویی به پرسش‌های اول و دوم انجام نشده، فرضیه‌ای برای پرسش‌های مذکور تدوین نشده است؛ اما درخصوص پرسش‌های سوم و چهارم، بنا بر پژوهش‌های صورت‌گرفته، فرضیه‌های زیر ارائه می‌شوند:

۱. میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی بر حسب جنس متفاوت است.

۲. اضطراب در میزان کارآمدی تحصیلی مؤثر است.

۲. فرایند روش شناختی

۱-۲. جامعه آماری و نمونه مورد آزمایش

جامعه آماری پژوهش حاضر عبارت است از کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب در حد دوره کارشناسی که حداقل یک سال تحصیلی را پشت سر گذاشته‌اند. در این جمعیت، تعداد جنس مذکور ۲۶۹۱۰ نفر و تعداد جنس مؤنث ۱۵۱۴۰ نفر بوده است.

حجم گروه نمونه، پس از تعیین حجم جامعه آماری، بر حسب جدول برآورد حجم نمونه کرجی و مورگان^۱ مشخص شده؛ سپس درصد حجم گروه نمونه در هر دانشکده، بر مبنای حجم دانشجویان دانشکده‌ها در جامعه آماری، و درصد حجم دو جنس در گروه نمونه نیز براساس درصد حجم دانشجویان مؤنث و مذکور در جامعه آماری محاسبه شده است (جدول ۱).

جدول ۱. تعیین حجم نمونه بر حسب دانشکده و جنس

دانشکده	جنس	مؤنث	مذکور	مجموع
فنی - مهندسی		۲۵	۱۴۳	۱۶۸
علوم انسانی		۳۶	۳۰	۶۶
تریتی معلم		۴۳	۲۵	۶۸
مدیریت و حسابداری		۴۱	۵۹	۱۰۰
مجموع		۱۴۰	۲۵۷	۴۰۲

۲-۲. روش و ابزار ارزشیابی

روش این تحقیق، غیرتجربی (پس رویدادی) است، چه، ماهیت گردهای مورد بررسی از پیش تشکیل یافته‌اند و در پژوهش حاضر، تفاوت‌ها بررسی می‌شود.
جهت ارزشیابی سطح اضطراب دانشجویان، از مقیاس اضطراب «شیهان»^۱ و فهرست رگه - حالت اضطراب «اسپیلبرگر»^۲ و برای دستیابی به ساخت‌های شخصیتی که در اضطراب مداخله دارند، از تست اضطراب عمومی «کتل»^۳ استفاده شده است.*
این آزمون‌ها به صورت گروهی و به طور همزمان در دانشکده‌های فنی - مهندسی، علوم انسانی، تربیت معلم و مدیریت و حسابداری اجرا شده‌اند.

۳-۲. طرح تحلیل داده‌ها

- در سطح تحلیل داده‌ها، طرح‌های آزمایشی زیر لحاظ شده‌اند**:
۱. افزون بر محاسبه نمره‌های میانگین و انحراف استاندارد در هر یک از آزمون‌ها، برای مقایسه تفاوت‌های موجود در زمینه متغیرهای اضطرابی در دو گروه دانشجویان مؤنث و مذکر و چهار گرایش تحصیلی به منظور تعیین اثرهای اصلی و تعاملی جنس و دانشکده، طرح تحلیل واریانس دوعلاملی به اجرا درآمد و بر حسب مورد، تحلیل تفاوت‌های معنادار در سطح گروه‌ها با آزمون برآورد فاصله اطمینان تکی پی‌گرفته شد.
 ۲. برای تعیین اثر سطوح اضطراب (مبتنی بر ارزشیابی‌های عوامل اضطرابی کتل، مقیاس اضطراب شیهان و مقیاس رگه - حالت اضطراب) بر میزان کارآمدی تحصیلی، طرح تحلیل واریانس یک‌طرفه اجرا و بر حسب مورد تحلیل تفاوت‌های معنادار سطوح

1. Sheehan patient-Rated Anxiety Scale

2. State-Trait Anxiety Inventory

3. Cattell Anxiety Inventory

*. برای دستیابی به شرح کامل آزمون‌ها، رجوع شود به گزارش نهایی طرح بررسی میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی و اثر آن بر کارآمدی تحصیلی.

**. اولین سؤال پژوهشی در سطح بررسی‌های توصیفی قرار داشته و براساس فراوانی‌ها و درصدها مشخص شده است.

اضطرابی با آزمون مقایسه‌های چندگانه «توکی - HSD» دنبال شد.

۳. پاسخ به سوال‌ها و وارسی فرضیه‌ها

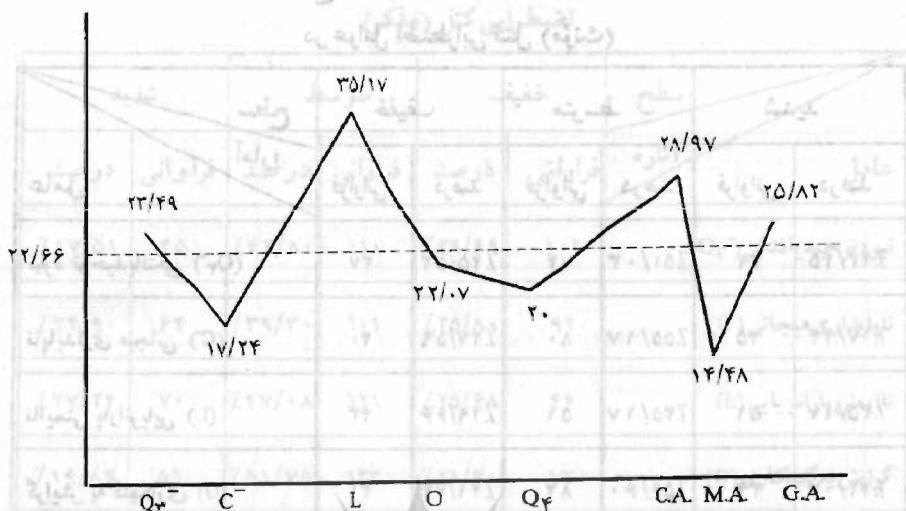
توصیف و تحلیل آماری نتایج آزمون‌های اجراشده، امکان پاسخ به پرسش‌ها و فرضیه‌ها را فراهم کرده‌اند:

الف - پاسخ به پرسشن اول تحقیق (تعیین میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی در دانشجویان)، براساس محاسبه فراوانی و درصد‌های سطوح اضطرابی تحقیق یافته (جدول‌های ۲ تا ۴) و نتایج به دست‌آمده در عوامل اضطرابی کتل، برمبنای درصد فراوانی نمره‌ها در سطح «پارک»‌های ۷ تا ۱۰ - که مبین سطوح اضطرابی شدید هستند - با دانشجویان دانشگاه تهران مقایسه شده‌اند.

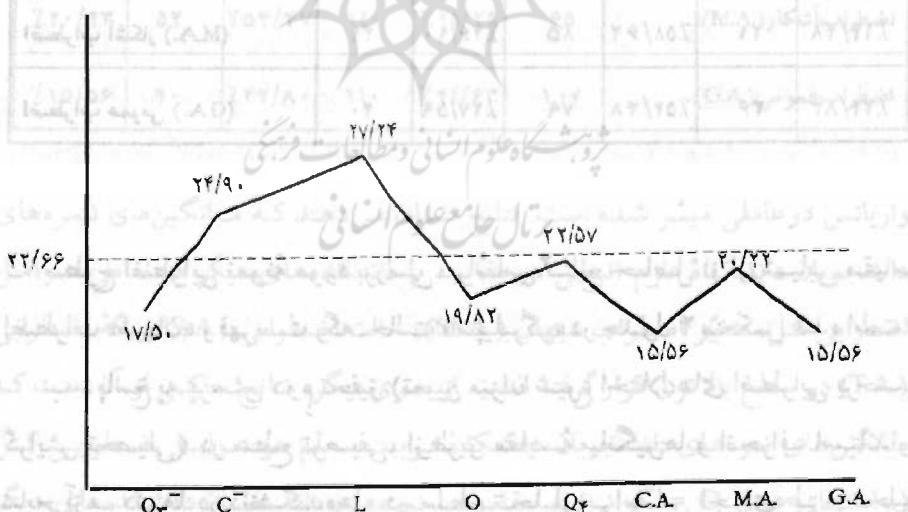
نتایج مندرج در جدول‌های ۲ و ۳، نمایانگر سطوح اضطرابی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب است که براساس هنجارهای دانشجویان دانشگاه تهران* در عوامل اضطرابی کتل تدوین شده‌اند.

مقایسه نتایج دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب با هنجارهای ایرانی دانشجویان دانشگاه تهران این نکته را برجسته کرده است که میزان نایمنی پارانویایی (عامل L)، نبود توحیدیافتگی (عامل Q₃)، اضطراب پنهان (C.A) و اضطراب عمومی (G.A) در دانشجویان مؤنث دانشگاه آزاد از دانشجویان دانشگاه تهران بیشتر است (نمودار ۱). همچنین نتایج حاکی از آن است که میزان نایداری هیجانی (عامل C) و نایمنی پارانویایی (عامل L) در دانشجویان مذکور دانشگاه آزاد بیش از دانشجویان دانشگاه تهران است (نمودار ۲).

* برای توضیحات بیشتر و مراجعته به جدول‌های هنجارگزینی نت اضطراب عمومی کتل، ر.ک: بیماری‌های روانی، دادستان، پ و منصور، م، انتشارات ڈرف، چاپ دوم، ۱۳۶۸.

نمودار ۱. مقایسه نتایج دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی با دانشجویان دانشگاه تهران در عوامل اضطرابی کتل براساس درصد فراوانی نمره‌ها در سطح اضطراب شدید (مؤثث).

نمودار ۲. مقایسه نتایج دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی با دانشجویان دانشگاه تهران در عوامل اضطرابی کتل براساس درصد فراوانی نمره‌ها در سطح اضطراب شدید (مذکور).

جدول ۲. تعیین سطوح اضطرابی دانشجویان براساس هنجارهای ایرانی
در عوامل اضطرابی کتل (مؤنث)

عامل	شدید		متوسط		خفیف		سطح آماره
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
نبود توحید یافتنگی (Q۳)	%۲۲/۴۵	۳۴	%۵۱/۰۳	۷۴	%۲۵/۵۲	۳۷	
ناپایداری هیجانی (C)	%۱۷/۲۴	۲۵	%۵۵/۱۷	۸۰	%۲۷/۵۹	۴۰	
تأیینتی پارانویایی (L)	%۲۵/۱۷	۵۱	%۳۵/۱۷	۵۱	%۲۹/۶۶	۴۳	
گرایش به گنگه کاری (O)	%۲۲/۰۷	۳۲	%۵۶/۶۰	۸۲	%۲۱/۷۴	۳۱	
تش ارگی (Q۴)	%۲۰/۰۰	۲۹	%۵۷/۹۳	۸۴	%۲۲/۰۷	۴۲	
اضطراب پنهان (C.A.)	%۲۸/۹۷	۴۲	%۴۲/۷۶	۶۲	%۳۵/۱۷	۵۱	
اضطراب آشکار (M.A.)	%۱۴/۴۸	۲۱	%۵۸/۶۲	۸۵	%۲۶/۹۰	۳۹	
اضطراب عمومی (G.A.)	%۲۴/۸۳	۳۶	%۵۴/۴۸	۷۹	%۲۷/۵۹	۴۰	

سطح اضطرابی نمونه مورد بررسی، براساس نتایج حاصل از ارزشسنجی مقیاس اضطراب «شیهان» و فهرست رگه - حالت «اسپلبرگر» در جدول ۴ معنکش شده است.*
ب - پاسخ به پرسش دوم تحقیق (تعیین میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی بر حسب گرایش تحصیلی) در سطح توصیفی، از طریق مقایسه میانگین‌ها و انحراف استاندارد نتایج آزمودنی‌ها در دانشکده‌ها و در سطح تحلیلی براساس اجرای طرح تحلیل

*. تعیین سطوح اضطرابی براساس هنجارهای خارجی انجام شده است.

جدول ۳. تعیین سطوح اضطرابی دانشجویان براساس هنجرهای ایرانی در عوامل
اضطرابی کتل (مذکور)

عامل	شدید		متوسط		خفیف		سطح
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	آماره
نبود توحید یافتنگی (Q۲)	% ۱۷/۵۱	۴۵	% ۴۲/۸۰	۱۱۰	% ۳۹/۶۹	۱۰۲	
ناپایداری هیجانی (C)	% ۲۴/۹۰	۶۴	% ۴۹/۳۰	۱۰۱	% ۴۵/۸۰	۹۲	
ناایمنی پارانویابی (L)	% ۲۷/۴۴	۷۰	% ۴۷/۰۸	۱۲۱	% ۴۵/۶۸	۶۶	
گرایش به گنهکاری (O)	% ۱۹/۸۴	۵۱	% ۵۱/۷۵	۱۳۲	% ۴۸/۴۰	۷۳	
تش ایگری (Q۴)	% ۲۲/۵۷	۵۸	% ۴۳/۹۷	۱۱۳	% ۴۳/۴۶	۸۶	
اضطراب پنهان (C.A.)	% ۱۵/۵۶	۴۰	% ۴۹/۳۰	۱۰۱	% ۴۵/۱۴	۱۱۶	
اضطراب آشکار (M.A.)	% ۲۰/۲۴	۵۲	% ۵۴/۴۷	۱۴۰	% ۴۵/۲۹	۶۵	
اضطراب عمومی (G.A.)	% ۱۵/۵۶	۴۰	% ۴۲/۸۰	۱۱۰	% ۴۱/۶۳	۱۰۷	

واریانس دو عاملی می‌سُر شده است. نتایج نشان می‌دهند که میانگین‌های نمره‌های دانشجویان دانشکدهٔ علوم انسانی در مقایسه با دانشکده‌های دیگر در تمامی عوامل اضطرابی کتل، متغیر اضطراب شیهان (Sh.A)، حالت اضطرابی (S.A) و رگه اضطرابی (T.A) در سطح بالاتری قرار گرفته است. از سوی دیگر، نتایج حاکی از آن است که میانگین‌های نمره‌های دانشجویان دانشکدهٔ تربیت معلم در عوامل اضطرابی کتل (به استثنای عامل O = نگرانی) در مقایسه با نمره‌های دانشجویان دانشکده‌های دیگر در سطح پایین‌تری قرار دارد (جدول ۵).

جدول ۴. تعیین سطوح اضطرابی براساس مقیاس اضطراب «شیهان» و فهرست رگه -
حالت اضطراب به تفکیک جنس

شدید		متوسط		خفیف		سطح	
درصد	فراآنی	درصد	فراآنی	درصد	فراآنی	آماره	
						جنس	متغیر
%۳۲/۴۱	۴۷	%۴۶/۹۰	۶۸	%۲۰/۶۹	۳۰	مؤنث	اضطراب شیهان
%۳۱/۹۱	۸۲	%۴۳/۹۷	۱۱۳	%۲۴/۱۲	۶۲	مذکر	
%۲۰	۲۹	%۵۸/۶۲	۸۵	%۲۱/۴۸	۳۱	مؤنث	رگه اضطرابی
%۱۴	۳۶	%۶۹/۶۶	۱۷۹	%۱۶/۳۴	۴۲	مذکر	
%۱۸/۶۲	۲۷	%۶۰	۸۷	%۲۱/۳۸	۳۱	مؤنث	حالت اضطرابی
%۱۴/۴۰	۳۷	%۷۱/۶۰	۱۸۴	%۱۴	۳۶	مذکر	

یافته‌های حاصل از اجرای طرح تحلیل واریانس دو عاملی نیز نشان داده‌اند که در سطح دانشکده‌ها تفاوت‌های معناداری در اکثر عوامل اضطرابی کتل (به استثنای C- L و M.A) و متغیر اضطراب (Sh.A)، رگه و حالت اضطراب وجود دارد. نکته حائز اهمیت آن است که تقریباً در کلیه موارد، منبع اصلی تفاوت‌ها منبعث از دانشکده علوم انسانی است.

بدین ترتیب می‌توان گفت که سطح اضطراب دانشجویان دانشکده علوم انسانی یش از دانشجویان دانشکده‌های مورد بررسی دیگر است.

ج - برای بررسی فرضیه اول پژوهش (میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی بر حسب جنس متفاوت است) در سطح توصیفی، میانگین‌ها و انحراف استاندارد نتایج آزمودنی‌های مؤنث و مذکر مقایسه و سپس با اجرای طرح تحلیل واریانس دو عاملی

جدول ۵. میانگین و انحراف استاندارد تایج آزمودنی‌ها در عوامل اضطرابی کتل، متغیرهای اضطراب شیهان (Sh.A.)، حالت اضطرابی (S.A) و رگه اضطرابی (T.A) به تفکیک داشتکده

T.A.	S.A.	Sh.A.	G.A.	M.A.	C.A.	Q ₄	0	L	C ⁻	Q ₃ ⁻	عامل
۴۱/۲۱۰۵	۳۷/۴۷۸۴	۱۰/۷۸۲۰	۲۰/۶۷۲۶	۱۱/۱۰۹۸	۱۷/۵۱۷۹	۱/۶۸۵۰	۱/۰۷۱۲	۴/۰۷۱۴	۰/۴۷۰۲	۴/۴۲۰۰	میانگین فني - مهندسي
۳۰/۲۲۸۴	۱۱/۴۲۱۹	۱/۰۹۱۹	۱۰/۰۸۲۳	۰/۰۷۶۰	۶/۶۷۸۰	۲/۷۹۱۲	۲/۰۸۰۳	۱/۶۹۰۲	۲/۰۴۰۴	۲/۰۸۲۱	
۲۱/۷۸۹۱	۲۶/۴۲۹۵	۱۶/۳۶۷۶	۲۲/۰۷۲۵	۱۷/۱۱۴۷	۱۶/۰۰۸۸	۴/...	۱۱/۰۱۱۲	۴/۲۶۹۷	۰/۴۴۱۲	۲/۰۸۲۲	میانگین تربيت معلم
۱/۶۸۲۴	۱۲/۲۱۱۲	۱۰/۰۸۰۲	۶/۷۷۲۳	۰/۰۷۰۴	۶/۰۱۲۲	۲/۰۷۰۲	۲/۰۸۱۲	۱/۰۴۲۱	۲/۰۴۰۷	۲/۰۶۱۰	
۴۷/۲۲۸۵	۰/۰۹۴۸۴	۲۰/۰۷۲۴	۲۰/۱۶۸۷	۱۹/۱۲۸۲	۱۹/۰۸۰۰	۱/۰۷۲۳	۱۲/۰۳۲۲	۴/۰۷۰۸	۰/۶۷۰۰	۰/۱۸۱۸	میانگين
۱۰/۰۷۹۲	۱۱/۰۷۸۲	۱۰/۰۷۸۸	۱۰/۰۷۹۵	۹/۰۷۹۰	۹/۰۶۸۰	۲/۰۵۲۷	۲/۱۲۱۲	۱/۰۷۱۱	۲/۰۷۲۶	۲/۰۷۱۸	انحراف استاندارد
۴۱/۰۷۰۰	۲۶/۰۷۰۰	۲۰/۰۷۰۰	۱۸/۰۷۰۰	۱۷/۰۷۰۰	۱۶/۰۵۰۰	۱/۰۷۰۰	۱/۰۰۰۰	۲/۰۷۰۰	۰/۰۷۰۰	۰/۰۷۰۰	میانگين
۱/۰۷۱۸	۱۰/۰۷۱۴	۱۰/۰۷۱۴	۱۰/۰۷۲۱	۰/۰۷۲۱	۰/۰۶۰۰	۲/۰۵۲۶	۲/۰۵۱۲	۱/۰۷۱۲	۰/۰۷۰۲	۰/۰۷۰۰	انحراف استاندارد
۲۱/۰۷۰۰	۲۷/۰۷۰۰	۱۰/۰۷۰۰	۱۰/۰۷۰۰	۱۰/۰۷۰۰	۱۰/۰۵۰۰	۱/۰۷۰۰	۱/۰۰۰۰	۲/۰۷۰۰	۰/۰۷۰۰	۰/۰۷۰۰	میانگين
۱/۰۷۱۸	۱۰/۰۷۱۴	۱۰/۰۷۱۴	۱۰/۰۷۲۱	۰/۰۷۲۱	۰/۰۶۰۰	۲/۰۵۲۶	۲/۰۵۱۲	۱/۰۷۱۲	۰/۰۷۰۲	۰/۰۷۰۰	انحراف استاندارد
۲۱/۰۷۰۰	۲۷/۰۷۰۰	۱۰/۰۷۰۰	۱۰/۰۷۰۰	۱۰/۰۷۰۰	۱۰/۰۵۰۰	۱/۰۷۰۰	۱/۰۰۰۰	۲/۰۷۰۰	۰/۰۷۰۰	۰/۰۷۰۰	میانگين
۱/۰۷۱۸	۱۰/۰۷۱۴	۱۰/۰۷۱۴	۱۰/۰۷۲۱	۰/۰۷۲۱	۰/۰۶۰۰	۲/۰۵۲۶	۲/۰۵۱۲	۱/۰۷۱۲	۰/۰۷۰۲	۰/۰۷۰۰	انحراف استاندارد
کل											

تفاوت‌های معنادار در سطح دو جنس مشخص شده‌اند.

با مقایسه میانگین و انحراف استاندارد تایج آزمودنی‌ها در عوامل اضطرابی کتل، متغیر اضطراب شیهان (Sh.A.)، حالت اضطرابی (S.A) و رگه اضطرابی (T.A) مشخص شده است که در کلیه عوامل اضطرابی مذکور، سطح میانگین‌های نمره‌های دانشجویان مؤنث بالاتر از میانگین‌های نمره‌های دانشجویان مذکور قرار دارد. (جدول ۶)

جدول شماره ۶. میانگین و انحراف استاندارد تایج آزمودنی‌ها در عوامل اضطرابی کتل، متغیرهای اضطراب شیهان (Sh.A.)، حالت اضطرابی (S.A.) و رگه اضطرابی (T.A.) به تفکیک جنس

T.A.	S.A.	Sh.A.	G.A.	M.A.	C.A.	Q₄	O	L	C	Q₃	عامل	
۲۲/۷۷۹۲	۲۸/۱۶۰۵	۲۷/۰۰۹۹	۳۷/۰۰۰۰	۱۸/۴۷۰۹	۶/۱۲۲۱	۱۰/۲۸۵۷	۱۱/۸۲۷	۴/۵۰۱۷	۶/۲۲۰۷	۲/۷۱۷۲	میانگین	مؤثر
۱۱/۱۹۲۴	۱۲/۲۸۷۳	۲۵/۰۰۶۹	۱۰/۰۰۰۷	۵/۰۰۰۰	۶/۲۸۷۴	۲/۶۷۰۲	۲/۲۹۲۸	۱/۴۷۸	۱/۴۲۸	۱/۸۷۸۸	انحراف استاندارد	
۴۱/۲۶۰۷	۳۷/۶۱۸۷	۲۵/۰۰۲۸	۳۴/۰۰۰۷	۱۸/۰۰۲۲	۱۶/۰۰۰۳	۱/۴۹۷۵	۱/۰۰۰۳	۲/۲۷۰۲	۰/۴۹۵۰	۰/۴۰۹۱	میانگین	ذکر
۱۰/۴۲۹۷	۱۱/۰۰۱۵	۲۱/۰۰۵۵	۱۰/۰۰۰۸	۵/۰۰۰۰	۶/۶۱۴۸	۲/۹۲۶۸	۲/۵۷۱۸	۱/۶۵۹۲	۲/۰۲۲۰	۱/۰۰۰۵	انحراف استاندارد	
۴۱/۸۰۰	۳۷/۰۰۲۹	۱۶/۰۰۷۵	۲۵/۰۰۱۶	۱۸/۰۰۰۶	۱۷/۰۰۰۱	۱/۰۰۰۲	۱/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۱۳	میانگین	کل
۱۰/۰۰۷۷	۱۱/۰۰۲۸	۲۳/۰۰۷۲	۱۰/۰۰۰۷	۵/۰۰۰۱	۶/۵۰۱۷	۲/۰۰۰۲	۲/۰۰۰۵	۱/۰۰۰۵	۱/۰۰۰۵	۱/۰۰۰۸	انحراف استاندارد	

از سوی دیگر، با یافته‌های تحلیلی حاصل از اجرای طرح تحلیل واریانس دو عاملی جهت تعیین اثر جنس روشن شده است که فقط در عوامل اضطرابی کتل (به استثنای عامل $-Q_3$ ، L ، $M.A.$)، تفاوت معناداری در سطح جنس مشاهده می‌شود.

این نتیجه به ظاهر متناقض را می‌توان بدین صورت تبیین کرد که ارزشیابی اضطراب در پژوهش حاضر بر مبنای آزمون‌های متعددی انجام شده است که از حیث پایه‌های نظری با یکدیگر متفاوت‌اند:

مقیاس اضطراب «شیهان» در سطح نشانه‌های مرضی، سطح اضطراب فرد را مشخص می‌سازد؛ مقیاس رگه اضطرابی، گرایش فرد به اضطراب عمومی، آسیب‌پذیری یا زمینه بروز واکنش به انواع متفاوت محرك‌های تنیدگی زا را ارزشیابی می‌کند و مقیاس

حالت اضطرابی، یک حالت هیجانی گذرا را می‌ستجد؛ در حالی که با آزمون اضطراب عمومی «کتل»، منابع اضطرابی شخصیت بهنجار ارزیابی می‌شود. بدین ترتیب، تفاوت‌های مشاهده شده بین دو جنس، تنها در سطح منابع مشخصی از ساخت‌های شخصیت معنادار است و به لحاظ آماری هیچ تفاوتی در سطح نشانه‌های مرضی و گرایش یا استعداد بروز اختلال‌های اضطرابی در سطح جنس وجود ندارد.

همچنین، از خلال بررسی‌های متعدد آشکار شده که گرایش زنان به ناپایداری هیجانی (C^-) و نگرانی (O^+)، بیش از مردان است (کتل^۱). (۱۹۸۹).

د - فرضیه دوم پژوهش (اضطراب بر میزان کارآمدی مؤثر است) براساس طرح تحلیل واریانس یک طرفه در بوتۀ آزمون قرار گرفت. یافته‌های تحلیلی حاصله نشان داده‌اند که تنها در سطح عامل ۰ (نگرانی)، بین کارآمدی تحصیلی و سطوح اضطرابی متفاوت (خفیف، متوسط، شدید) تفاوت معناداری وجود دارد و این تفاوت ناشی از سطوح اضطرابی خفیف و متوسط است.

۴. بحث و نتیجه گیری

نتایج و پیامدهای پژوهش حاضر را می‌توان به‌طور خلاصه در چند نکته اصلی زیر بررسی کرد:

۱. آنچه در آغاز باید گفت، این است که دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب در مقایسه با هنجارهای ایرانی دانشجویان دانشگاه تهران، بعضی از منابع اضطرابی ساخت‌های شخصیت را باشد بیشتری تجربه می‌کنند؛ خاصه میزان نایمی، بدگمانی، بدخلقی و انعطاف‌ناپذیری - که براساس عامل نایمی پارانویابی (L_A) مشخص می‌شود - به‌طور برجسته‌ای در آنان بیش از حد مورد انتظار است. براساس تحقیقات چند دهه اخیر می‌توان گفت عامل L_A همواره فرایند تحولی مشابهی را پی-

1. Cattell, H. B.

می‌کند (کتل، ۱۹۸۹)؛ بدین معنا که این عامل در همه جمعیت‌ها تا دوران بلوغ و نیز در این دوره به سوی قطب مثبت (نایمنی پارانویایی) صعود می‌کند؛ اما پس از آن به طور مداوم تقلیل می‌یابد، زیرا با افزون شدن تجربیات، سازمان روانی فرد مستحکم‌تر می‌شود، درنتیجه بهتر می‌تواند به موقعیت‌ها پاسخ دهد. بدین ترتیب، تردیدی نیست که موقعیت‌های اجتماعی و روابط انسانی، دخالت آشکاری در شکل‌گیری حامل L دارد. از این رو اگر فرد نوجوان در محیطی مناسب قرار گیرد، ورودی به یک سطح رشدیافتگی معقول و رضایت‌بخش تسهیل می‌شود. در بزرگسالی می‌تواند مستقل، با اغماص، دیگر دوست و اخلاقی شود. در مقابل، نداشتن تجارب مناسب و روابط انسانی مطلوب، نه تنها به احساس اعتماد و ایمنی فرد خدشه وارد می‌کند، بلکه در سطح وسیع، رشدیافتگی معقول و استحکام سازمان روانی را دچار اختلال می‌سازد، تا آنجا که افراد در شبکه چنین روابطی جایگاه حرمت انسانی خود را در جامعه بازنمی‌یابند.

بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که دانشجویان دانشگاه آزاد از حیث تجربیات مطلوب که بیانگر مناسبت‌هایی هستند که احساس اعتماد افراد را افزایش می‌دهد، بیشتر از دانشجویان دانشگاه تهران در مضیقه قرار داشته‌اند و به رغم آنکه نتایج به دست آمده با هنجرهای مقایسه شده که در خلال سال‌های جنگ تحملی فراهم شده‌اند، میزان نایمنی اجتماعی در دانشجویان مورد پژوهش در شرایط کنونی به مرتب بیش از سطوح هنجرهای مذکور است.

۲. براساس نتایج به دست آمده در عامل نایداری هیجانی (C) در سطح دو جنس می‌توان گفت که گرایش به پایداری هیجانی، میزان انعطاف‌پذیری و سطح سازش با موقعیت‌های زندگی در دانشجویان مؤنث کمتر از دانشجویان مذکور است و آنان از موقعیت خود، خانواده خود و محدودیت‌های زندگی خویش نارضایتی بیشتری دارند.

۳. از آنجا که عوامل تنش ارگی (Q₄) و اضطراب ناشی از احساس گنهکاری (O) در دانشجویان مؤنث در مقایسه با دانشجویان مذکور در سطوح بالاتری قرار دارد، می‌توان

گفت که نگرانی، احساس سرخوردگی، تحریک‌پذیری، حساسیت دربرابر انتقادها، کامنا یا قاتگی‌های منبع‌شده از سرکوبگری کشاننده‌های بنیادی، شدت تنفس فیزیولوژیکی و شدت تظاهرات نظام عصبی خودمختار که براساس بالابودن نمره‌ها در عامل Q₄ مشخص می‌شود و همچنین خودنازنده‌سازی ناشی از تجربه‌های گذشته یا کنونی، احساس بی‌کفایتی، افسردگی همراه با گرایش به احساس گنهکاری، برانگیختگی هیجانی، حساسیت به تأییدشدن یا نشدن از سوی دیگران، اضطراب ناشی از فرامن، ارزنده‌تردانستن دیگران و به طور خلاصه نبود «حرمت خود» که براساس بالابودن نمره‌ها در عامل (O) متمایز می‌شود، در دانشجویان مؤنث بیشتر از دانشجویان مذکور قابل مشاهده است.

۴. نتیجه حائز اهمیت دیگر آنکه میزان اضطراب عمومی (G.A.)، به ویژه در سطح اضطراب پنهان (C.A.) - یعنی اضطرابی که هشیارانه به کار نمی‌افتد - در دانشجویان مؤنث بیش از دانشجویان مذکور است.

۵. سطح اضطراب دانشجویان دانشکده علوم انسانی به طور مشخصی بیش از دانشجویان دانشکده‌های فنی - مهندسی، ترتیب معلم و مدیریت و حسابداری است. بدین ترتیب می‌توان چنین نتیجه گرفت که تحریک‌پذیری، نگرانی، حساسیت دربرابر انتقادها، احساس سرخوردگی و شدت تنفس فیزیولوژیکی که براساس نمره‌های بالا در عامل Q₄ متمایز می‌شود، در دانشجویان دانشکده علوم انسانی بیشتر از دانشجویان دیگر مشاهده می‌شود. همچنین این دانشجویان کمتر تصویر روشی از خود (عامل Q₃) دارند، در مورد تأییدشدن یا نشدن از سوی دیگران حساس‌ترند، بیشتر از خود نقد می‌کنند و در ارزیابی‌های شان بیش از دانشجویان دانشکده‌های دیگر، به نارازنده‌سازی خویشتن می‌پردازند (عامل O).

۶. گرچه طی بررسی‌های متعدد ثابت شده است که اضطراب بالا به کاهش کارآمدی

تحصیلی منجر می‌شود (دادستان، ۱۳۷۴؛ کالو^۱ و کاریراس^۲، ۱۹۹۳ و...)*، یافته‌های پژوهش حاضر از پیشینه مذکور تبعیت نکرده‌اند. با توجه به مجموعه شواهدی که از نمونه مورد بررسی در دست داریم، برای تبیین این ناهمگرایی، نمی‌توان در موضع گیری‌های نظری تأیید شده درباره رابطه اضطراب با کارآمدی تحصیلی تردید کرد. این ناهمگرایی مبین آن است که هر چند گروه‌های نمونه، معروف دقیقی از جامعه مورد بررسی‌اند، دامنه وسیع افت تحصیلی در جامعه مورد بررسی*** موجب شده است که نتوان نمونه را معرف صحیحی برای وارسی سطوح پیشرفت تحصیلی با دیگر متغیرها دانست.

۷. یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهند که سطوح اضطرابی خفیف (عامل O^-) در دانشجویان با افزایش بازده تحصیلی همراه نیست. تحلیل روان‌شناسختی این یافته حاکی از آن است که اساس «حرمت خود» در O^- ، ریشه در واقعیت ندارد و «حرمت خود» کاذب است: افراد O^- مکانیزم‌های دفاعی بسیار قوی و نامتعطفی دارند، به‌ندرت سرزنش را می‌پذیرند و یا پشممانی احساس می‌کنند. این افراد با تحریف واقعیت‌ها، جنبه‌های منفی خود را مسدود می‌سازند، آنها را انکار و مخدوش می‌کنند و از صحنه هشیاری پس می‌زنند تا «حرمت خود» مشیت را محفوظ دارند (کتل، ۱۹۸۹).

بدین ترتیب، دانشجویان O^- با تحریف واقعیت (یعنی تقلیل ارزش‌های تحصیلی و جایگزینی آنها با مدرک تحصیلی) می‌کوشند «حرمت خود» را حفظ کنند و از آنجا که توجه نهایی خود را به اخذ مدرک (نه کسب دانش) معطوف می‌دارند، به رغم بازده ضعیف تحصیلی، نیازی به انصراف از تحصیل نمی‌بینند و در مقابل، ارزش‌های تحصیلی را نادیده می‌انگارند. به‌نظر می‌رسد این مسئله به ارزش‌هایی بستگی دارد که نظام‌های آموزش عالی جوامع مختلف آنها را اشاعه می‌دهند. در جامعه‌ای که اخذ مدرک

1. Calvo, M. G.

2. Carrieras, M.

*. ر.ک. به فصل دوم گزارش نهایی طرح پژوهشی «بررسی میزان شیوع اختلال‌های اضطرابی و اثر آن بر کارآمدی تحصیلی»، نعمت‌طاوسی، م. (۱۳۷۸).

**. ۵۰/۴ درصد از دانشجویان، حداقل یک ترم مشروط شدن را تجربه کرده‌اند (دکخوش، ۱۳۷۸).

تحصیلی، تنها مبنای ارزنده‌سازی قرار می‌گیرد، حساسیت دانشجو به ارتقای صلاحیت‌های خویش کاهش می‌یابد و دورنمایی از اخذ مدرک تحصیلی نیاز به «حرمت خود» را تأمین می‌کند. بر عکس، اگر ملاک ارزنده‌سازی‌ها متضمن کسب مهارت‌ها و ارتقای شایستگی‌ها باشد، دانشجوی ناموفق ناگزیر خواهد بود که برای مصون‌ماندن «تصویر خوبیشتن»، از ادامه تحصیل منصرف شود.

نهایت آنکه باید در نظام آموزش عالی، با استقرار حاکمیت ارزش‌های علمی در دانشگاه‌ها به جای «مدرک‌گرایی»، زمینه برای متحول کردن صلاحیت‌ها و توانمندی‌های دانشجویان هموار شود و از آنها که یکی از راه حل‌های حفظ یا تأمین «حرمت خود»، یافتن جایگاهی در درون جامعه است - تا در آنجا نیروهای شخص تحوت، یابند و به فعل درآیند - می‌توان با ایجاد تجربیات ارزنده و روابط انسانی مطلوب در دانشگاه، به استحکام هویت و حرمت فرد کمک کرد. بی‌تردید، گسترش روابط دانشجو با دانشگاه، نه تنها احساس تعلق و اعتماد را در دانشجویان فزونی می‌بخشد و در شکل‌گیری هویت دانشگاهی آنان تسهیل ایجاد می‌کند، بلکه شرایطی به وجود می‌آورد که روابط بین فردی در گسترده‌های دانشجو-دانشجو یا استاد-دانشجو بازمی‌ماندگی شود.

کتابنامه

دادستان، پ. (۱۳۷۶). روانشناسی عرضی تحوّلی. انتشارات سمت.

دادستان، پ؛ دانشپژوه، ز. (۱۳۷۴). طرح پژوهشی «میزان اضطراب دانش آموزان در جلسات امتحانی و راههای کاهش آن». دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب.

دادستان، پ؛ منصور، م. (۱۳۶۸). یماری‌های روانی. انتشارات ژرف، چاپ دوم.

دلخوش، م. (۱۳۷۸). طرح پژوهشی «بررسی عوامل مؤثر بر افت تحصیلی». دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب.

کتل، اج. ب. (۱۹۸۹). شخصیت در عمق. ترجمه م. دلخوش و ج. کلانتری خاندانی؛ در دست انتشار.

- Calvo, M.G. ; Carrieras, M. (1993). "Selective influence of test anxiety on reading processes", *International Journal of Psychology*, Vol. 84, 375-388.
- Carson, V. B. ; Arnold, E. N. (1998). *Mental health nursing: The nurse-patient Journey*. Copyright by W. B. Saunders Company.
- Costello, J. ; Angold, A. (1995). "Epidemiology", In: Johns March (Ed.), *Anxiety Disorders in Children and Adolescents*, New York: Guilford press.
- Covington, M. V. (1983). "Anxiety, task Difficulty and Childhood Problem Solving: A Self-worth Interpretation", In: H. M. Vander Ploeg, R. Schwarzer, & C. D. Spielberger (Eds.), *Advances in Test Anxiety Research* (Vol 2), New York: Erlbaum.
- Deffenbacher, J. L. (1978). "Worry, Emotionality and Task-Generated Interference in Test Anxiety: An Empirical Test of Attentional Theory", *Journal of Educational Psychology*, Vol. 70 (2), 248-254.
- Kivimäki, M. (1995). "Test Anxiety, Below-Capacity Performance, and Poor Test Performance: Intrasubject Approach with Violin Students", *Personality and Individual Differences*, Vol. 18(1), 47-55.
- Morris, L. W. ; Fulmer, R. S. (1976). "Test anxiety (worry and emotionality) changes during academic testing as a function of feedback and test importance", *Journal of Educational Psychology*, Vol. 68(6), 817-824.
- Sarason, I. G. ; Palola, E. G. (1960). "The relationship of test and general anxiety, difficulty of task, and experimental instructions to performance", *Journal of Experimental Psychology*, Vol. 59(3), 185-191.
- Wine, J. (1971). "Test anxiety and direction of attention", *Psychological Bulletin*, Vol. 76(2), 92-104.